

השוואים נחים כמו שהן בכל מלות הפסק נחים עכל וזוהי שיטת
 הראשונה לכתב במחזורא ובה רצ' וכתב ריה דגש (ריב) אשר
 נפשה לשבת נזר' הראוי הלמוד בקמץ ובהא בטות להפסיק העטף
 (ריב) ונשקפה לו ומשליל (ריב) וקרא יהודה כל הא שם החיה שיה
 הרי היא במפק (ריב) ועי' לעיל בפ' בהעלהך על זבת פרחצור קף
 ג' ע"ה ויקרא ישראל' הרגום אונקלוק ונסיב וכן תרגום ויקח את כל
 תרצו והדפוס שמתרגם בקממיתות וככש לא השוה מנרצו בסנייה גם
 וככש אינו כי אם תרגום וילכוד ויקרא את האמרו אשר שם תיבת
 האמרי בטפחה פ' פתחה הנשמה על
 העי' (מהרי"ב) לכה נא אלה לי כ' ר' יהודה
 כי הוא מהדגוש ומאכטה אררה ל' וקסמים בידם תרגום אונקלוק
 וקסמיה הקוף בפתח על משקל ונחיש' דלקמץ כי מאן ה' תרגום
 אלי רעוה ק"ט רל"א למשכני כי תיבת למה בלמד סובלת לתרגם כן
 ויהיה הכוונה שרצונו יה' שלא להניחו לילך עמכם ויהיה העטף בקום
 עשה נמה ט"ז כן לגרסת הדפוס שמתרגם אלי לית רעוה ק"ט למשכני
 שתיהם הכוונה איך רצונו יה' להניחו להלך עמכם ותרצונו יה' ויהיה
 בל בפתח גדול תחת קמץ קטן והראוי ותראני יה' דבר
 כ' ונמקה אורא המלה הזאת מאס והיה נוספת לפי שהמלה מלשיל
 ועשנה כלום (ריב) מן ארם הריש בפתח העני שהיה מוכרת ע"ה
 הזרות מהרר' קדם בכל התיגון והדפוסים הקדמונים איך
 מולדך ביה והוא נח וכה בירושלמי הגעיל במש' לבד וכן כל הורי
 שבתנך דוק ותשכח וכל הריש הריש חטף עללי ולכה דקמרה
 וישראל' תבה נועמה בטפחה ברחב התיגון המדוקדקות וכיון
 ע"ה דגש רצ' שרצו בתחת ארה לי יעקב והה' כחן וחק' וקרא
 הרגון כדפוסים ואתנך אקרה כד' אקרה ויקל הקוף דגושה ב
 בשתיגון (הריב) קום בלך וישמיע' הו' מועמדת בגעיל' והשו'
 בשו' ופתח לתפלות המלה (הריב) כי לא נדוש' שם בן שש כ
 בקורות נפטי העי' שהיה רגועת (הריב) ונפתח כופל פתח גדול (ש)
 לא תקבטי' הקוף בקמץ חטף (ריב) נאם שמעי' תיבת שמעב
 בפשטא חחת והיא מלרע (ריב) דרך כוכב כושקב המולד ריך
 במים בהיג' לבער קין תיבת לבער מלעיל' משקמו אל' תיבת

משאמו

משאמו מלרע וישתדלו' המולדך ביו' וכן בהיג' דתיבה זו דוק
 בכל המקרא ותמצא שכן הוא ויקרב אל אחיו את המדונית
 רבותנו של אמרו שתפסה בכלריתה ואל' למשה זו הסורה וכו' וכ
 ולמד' דלכל ריני' תיבת את המדינית דמאי מרבה' אל מרבה' שהקרב
 עני' מלינית אחרת דהיינו אשת משה שאמר לו בת יתרו מי התידה לך
 דוק' ופ' אחר איש ישראל' תיבת וכל' בתלש' עי' בכר
 התיגון היפך תרפוסים וכה בידוש למינים וכ' הלמל' דל'

פרשת פינחס

ולא כליתי' הלמוד בחי'ק (ריב) נשיא
 בית אב' קח נשיא כפפחה בית אב'
 במורכה (ריב) אבינו מת במרבה' תיבת חבינו מתקדי' לעיל
 (ריב) והיתה לבני ישראל' לבן אשר תיבת והיתה בגעיל' (מהרי"ב)
 ובאספת' באסף נפעל עבר והוא פתוח עטף התכנס' (ריב)

פרשת מטות

ויהיה יסלח לה' הו' בגעיל' וכן ט
 כולו' (עי' בפ' וירא דף ג' סוף ע"ד
 מה שכתבתי שם בתיבת יצחק לוי' ונדר אל מנה' ה' בלשנא
 נקוד בצד' (ריב) הרב ע"ה חל' יהם' השו' שב' למד נח כי איך
 געיל' בחי' (זה פשוט) וכה בכל התיגון ובירושלמיים וכן כתוב בפ'
 להניח השו' במחברת הערבי שבריש התיגון ע"ה ומנה לל' תשז'
 וזל' הריב' חל' ליהם' השו' שתחת הלמוד הראשן נח והחיות אינה
 מועמדת בגעיל' עללי' ויצאו משה ואלעזר הבה' לעולם א'
 יה' כבוד הצבור קל בשני' הן הרה הו' לבני ישראל' כן הו' א'
 ברוב התיגון ברבע בהבת היו' ובקצת מהן באזל' כדפוסים' י
 יתד' היבד' קמץ בקמץ והמק' לית כוונה קמץ' (מהרי"ב) כי לא
 מלצו' קל הלמוד (ריב) והיתה הארץ' הדאת לכם' כל והיתה
 בזה הטעם היא בגעיל' בכל' חילוף' וכל' והיתה בזה הטעם' בלל'
 געיל' בר' חד' והיתה הארץ' (מהרי"ב) ודרות לצונאבם'
 הה' שבגרת צנה' נהפכה לחלף נראית (ריב) ונאחזו בתככם'
 הראוי ונאחזו' וכל' בהדפוס האלף להקל (ש) ויקרא לה' נבוא'
 בשקו' ה' הבינוי נחה' והיתה ראוי' לרגש' (ש)

פרשת מסעי

מספחרת הפסח' בהוקמת ה' ונפתחה

הדש